

مؤنف و موقن و مشتغل و مجذب و در محافل ناطق و مجمل و علیها بیا، آله ابلا عبد الباء، عباس
طهران جناب میرزا حاجی آقا علیه بیا، آله الابی

هوانه

۱۴۳

نظرات و امضا مبارک

ای بنده الهی نامه شمارسید و از قرائت اطلاع بر مضمون حاصل گردید محافل بسیار مقبول
ولی باید جمیع مجالس محافل تبلیغ باشد این تأیید دارد این سبب انلا، کلمه آله است و این
سبب عزت امراته محفل که توار است علی چون محفل ذکر البیت و تلاوت آیات و مناجات
و امید است که نفوس تبلیغ گردد لهذا این محفل سرور و جوهر است بجناب آقا میرزا حاجی
و جناب آقا میرزا علی خان تحت ابرع ابی برسان نامه ایشان نرسید ولی من جواب مختصر در همین
نامه میکارم زیرا علیلم ابداد انامایان تجویز تحریر کلمه نماید زیرا این سفری پایان بنیان بدتر اترزل
نموده الان بقوه تأیید ملکوت ابی تحریر میشود نه بقوه عالم امکان بامنه آله حدیقه خانم تحت ابرع ابی
برسان و علیک الباء، الابی عبد الباء، عباس

هوانه

حضرت میرزا ابی خان و جناب آقا میرزا علی خان ای دیا در بران جمیع بنده آن درگاهیم لهذا
پیوسته ایم دل بسته ایم لهذا ارتباط جمیع جبات محکم گوش با انگس دل و جان دهید سرور گردید
و تو گردید مواسبت مو فور یابید عبد الباء، عباس

این سه خط خود مبارک

۲۷ ربیع ابواسطه جناب آقا میرزا علی اکبر میلانی جناب آقا میرزا علیخان علیه بآء الله الاهی

هو الله

۱۴۵

جناب آقا میرزا علیخان

ایدوست حقیقی عبدالبهائم و خدمت و حسن سلوک و استقامت و حسن بیاست
 ثابت و محقق فرمودی که دوست حقیقی عبدالبهائی و در عبودیت آستان مقدس سیم و شریک
 و در نهایت ثبوت و رسوخ جاه و منصب را محض خدمت آستان احدیت خواهی و غرت و ریاست
 را بجهت قیام عبودیت و حفظ و حیانت خلق جوئی شخص خیر خواه بهائی باید چنین باشد و قبل از
 درگاه ربانی راروش و سلوک موافقت بنور مبین لازمست اجمده تو بان نموید و نموشی لهذا
 امید چنانست که در ملکوت ابی روشن نمائی و در جنت ابی گل گلشن شوی و شاهد انجمن گردی
 و سبب راحت و آسایش دولت و ملت شوی و علیک البهائم الاهی ^ع ^{مدبریم}
 طمه ان جناب میرزا حاجی آقا علیه بآء الله الاهی

۱۴۶

هو الله

جناب آقا میرزا علیخان

ای یار قدیم نامه که جناب آقا سید اسد الله مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید تا حاصل معلوم بوده و
 امید چنانست که از شخص محترم معاونت در حق میرزا احمد علیخان مظلوم حاصل گردد جمیع این فساد را
 از سد البهائم بود و او ریشه فساد و فتنه بود که شب و روز آرام نداشت و میکوشید تا بهر اربابان یار

ناید و هر مانوس سرار انا یوس کند باری شما مبتد و اربا بشبدا بام سختی ایشان البته غنی گردد و علیک البهائم

الابی عبد البهائم عباس مستجاب

بواسطه حضرت خیدر قبل علی مناجات طلب مغفرت بجهت و رقه متصاعده حرم جناب میرزا

حاجی قاضی و علیها البهائم الابی

هوالتہ

۱۲۷

رب تک الحمد با شوق نیر الاحسان من اتق العفو والعمران و اخصاء و ازال ظلام الذنوب
 والعصیان و توج بحور غنائیک حل العباد و الایام و ماج نسیم الطافک علی اهل البهائم رب ان تک
 الصادقة قد ترکت الثیاب الریث و تمضت بتمیص الصعود الی ملکوتک العظیم رب اخلع غمنا کما
 اخطانا و البس ارداء الفضل و العطاء و اجعل لهما مقعد صدق علیا رب انما انت بک
 و یا ایاک و تکنت من دلائک و یناک و سلکت فی سبیل هدایاک و وفدت علی باب عینک
 فانزعقنا فی بحور غمناک و غفرناک و خلل علیک شجرة رحمتک و جر عمامنا من اقداح مہربک
 و نور و جھما بنور فضلک حتی یتهلل و یمهلل و یمهلل و یتهلل لنا
 بالثناء علیک فی جنة الرضوان انک انت الکریم انک انت الرحمن الرحیم

عبد البهائم عباس مستجاب

میرزا خدیو

لهران بواسطه جناب میرزا حاجی آقا علیه بباء، الله الیهی الله الله حرم میرزا ابی خان الله الله حرم
حاجی سلیمان کلیمی مرحوم الله الله عطیه خانم الله حرم احمد علیخان الله الله روحیه خانم الله

له سیه خانم علیین بباء، الله الی

هو الله

۱۴۸

و کتابت جناب بباء

ایورقات بختبات جناب میرزا حاجی آقا خواش نگارش نامه بود که این ورقاست بر مناست
انجمن آما، رحمن رازینتند و شمعیهای افروخته بار محبت لهد اسرا و در خطابند و شایسته صد و رکنا
باری من چون اسمای آن آما، رحمن را متابع خواندم سگست خوردم فوراً بتخیر این نامه پرداختم تهنیت و
دل و جان آنان حصول یابد و سبب سرور گردد ولی از سعود الله سلطنت محروم و غلب
عنو و غفران ینمایم که ای هر بان پروردگار این ورقه منجذبه را در ملکوت خویش بزرگوار نما
و در دریای غفران غرق فرما و در زمره کتبه ان نامه در محشور کن و از سلطنت ابدیه نصیب بخش زیرا
در ایام حیات بخدمات مالوف بود و برخاست مشغول فی الحقیقه حق خدمت عظیمه دارد پس
مورد عنایت جلیله فرما تونی بخشده و آمرزنده و مهر بان و علیکن البباء

الاسی . عبد الجبار . قناره

عباس

۱۲۶۰
بواسطه جناب پیش

شیراز جناب استاد علامه رضای ارسنجانی علیه بپا، الله الا بهی

هو الله

۱۴۹

ای مؤمن محترم احمد ته که آهنگ ملا، اعلی کبوش هوش رسید بیدار شدی شواگردیدی پنا
شدی از این مصائب و بلا یاکه در سبیل جمال ہی بان گرفتار شدی دلیل بر تقرب درگاه کبر است
چنانچه شاعر هر گفته است هر که در این بزم مقرب تر است جام بلا بیشترش میداند
مگر کن خدا، که زهر را مانند شد نوشیدی طولی لک من هذا الفضل العظیم هر وقت ممکن شد که برقا
و راحت غم کعبه مقتود نالی مازونی و علیک البپا، الله الا بهی عبد البپا، عتاس

خط کلمات امضا مبارک

جو الا بهی

جناب آقا علامه رضای ارسنجانی علیه بپا، الله الا بهی

هو الله

۱۵۰

یا رب السموات العلی ان جسدک المبتنی فی سبیلک خلا مرضا یطلب الرضا فی القباح و لها
ولا یستر فی ذکر الا جبا، عتیا و اشرا فان رب ثبت قدمیه علی امرک و استقمه علی جتک و اجعل له
مفتد صدق علیا و علیه البپا، الله الا بهی عبد البپا، عتاس

خط مبارک

بواسطه

بواسطه جناب زائر غلامرئای ارسنجانی جناب افغان حضرت غنایب آقا میرزا نعلی خان
 میرزا مصطفی خان فستعلی خان شمس آبادی محسن خان شهریار و فادار جناب بیس آقا
 محمد حسن بلور فروش آقا سید محمد صادق آقا فاسمعلی آقا میرزا محمد رضا آقا محمد جناب
 میرزا ابوالقاسم ساعت ساز جناب میرزا ابوالحسن نیریزی جناب نورالله سعدی جناب
 آقا میرزا رحیم جناب میرزا محمود عطار استاد علی کلاه مال جناب محمد رضا خان بواناتی خا
 میرزا عباس بواناتی اجای فاروق و شمس آباد و مرودشت و سروستان و شیراز حلیم
 بسا و الله الا سبیه

خط کتابت نجف اشرف

یاران مهربان جناب آقا غلامرضا وارد و بر حلقه منزلت و سمو منقبت دوستان شاد
 و اسد عای بخارش این نسیقه بنماید گفتم که از قلم میثاق خطاب به آن اهل وفاق مقرر صادر اول غیر
 قانع که من در سبیل الهی چوب زیاد میل فرموده ام و مورد تو هین و تختیر گشته ام و بلای شدید
 دیدم که این نامه درمان درد من است و شیره شد من است و شغف و سرور من است
 و مرهم جرح و نور من من نیز بکمال فرح و شادمانی تجری این نامه مهربانی پر دایم که الحمد لله
 ای جان نازنین نسیقه بنماید و پیر روح و بیجان در امر جمال قدیم ثابت و مستقیمه در وجود

و طرب مقیم و مستقیم اعلاء کلمه تفرید خواهند نشر آیات توحید جویند لهذا احساس بهتر از
 جدید از شیراز میشود و امید آنست که از آن کشور مبارک شمار کلمه الله بافاق رسد زیرا بخت
 شجره مبارکه است ای یاران مهربان جمع باطلهای وسیع مختریب منطوی گردد و باطل
 شایب با تم و انان و تبایل شود مگر بساط الهی و انبساط رحمانی لذا هر چیز موقت ابد اهمیت ندارد
 و لودر نهایت جمال جلوه نماید بلکه فیض ابدی و فوز سرمدی اهمیت دارد پس بکشید تا آفرینش را
 آرایش گردید و جهان را بسبب آسایش اینست موهبت کبری اینست رحمت عظمی اینست
 الطاف بیمنتها ربان هو لاء الاجاب من اخس الاصفیا و احب النقباء النجباء قد اقبلوا الی الالفی
 الابهی و قاموا علی محمد و آله و ائمه ببقوة تجیرت منه اولی النبی باسطین کف الضراعة و الالباب ^{تبعین}
 و منکسرین الی العتبة العلیاء و متوقدین بنار محبتک بین الوری رب اجعلهم آیاتک الکبری و آیات
 الشاهرة فی الذروة العلیاء و جنوداً مجتده لحسن الميثاق و حیثاً عمرماً لمعتل العمد و الوفاء یرجون
 اهل التفاق بسنام الاستقامة الکبری الکبری و یردون اهل الشقاق بسباط

اثبتوت و الرسوخ علی الملا، انک انت المقدر

المؤیة الموقی التفرید الکزیم ۱۰ ربیع الاول ۱۳۲۸

میفا عبد الباء، عباس
 میفا عبد الله

ص جناب ماشم نجاتی صرمر حوم متعاذ بناکوت ابی آقا شیخ سلمان علیہ بآء آتہ الاسبے

ای شاعر فصیح و بلیغ قصیدہ ملاحظہ کرید فی التحقیقہ اگر خواہی مذاق عبد البہاء شیرین کرد دور و
 فرج خلد برین یا بہ قصیدہ اشانما و منلوہ بتلیم آورکہ سراپا عبودیت و محویت و تدلل و ایشا
 و نابودی و نسی و خاکساری و فقای عبد البہاء باستان بہا باشد و الا قسم بچمال قدم ہر دو
 لہراب اقدام اجبائہ الفدا ہج مدح و ثنائی درکام شیرین نیست و مخالف عقائد دینیہ این
 عبد است بلکہ محزون میثوم باری بزودی عزلی باین مضمون اشانما و بفرست تا جانم شادمان
 گردد و روحم با ہتر از آید ع ع ع
 مشاہدہ

هو الابی

جناب میرزا ماشم علیہ بجا آتہ الابی ملاحظہ نمایند

ای متوجہ بمنظر اکبر آنچه مرقوم نموده بودی قرأت شد در انجمن ایران الکی ذکر ت مذکور
 و احوال و اشتیاقات مشہور گشت از لطف عظیم محبوب کریم غنظیریم کہ با شراق انوار

شمس عنایت رویت روشن گردد و دل و جانست چون گلزار و همین شود در ظل کلمه جامعہ خود
 که از آثار قدرت ربانی است بمرادی؛ اصل شوی و در تمکاب بشریة الله القاهره بهر مقصد
 نائل کردی عون الکی نموده اجای رحمانیت و فیض غیر قنایهی ناصرایان حقیقی و البهائم
 حلیک ع ع ع مقدمه

هو الله

جناب میرزا امام شمس نجانی علیه بہاء الله الالبھی

هو الالبھی

۱۵۴

ای بندہ الکی جناب شیخ رحمانی با کمال ناتوانی مسافت بعیدہ را قطع نموده و کلاً
 و مشقات سفر را تحمل کرده تا آنکہ بشاطی ساحل ارض مقدسہ وارد گشت و تبراب آنسان
 روضہ مقدسہ بقبۃ مبارکہ مشامرا مہطر نمود و چون این عجب بر عبودیت در گاہ احدیت
 قیام کرد حال متوکل علی الله مراجعت بنماید قدر این پیر مرد را بدانید و چون پروانہ دور
 او بگردید فی الحقیقہ زخمت کشیدہ است قصیدہ مرسولہ ملاحظہ گردید بلغ و فصیح بود
 ولی اگر کام مرا شیرین خواهی و مذاقم را شیرین قصیدہ در عبودیت اینعبد و فقر و فنا
 بخت این رفیق باستان مقدس انشا کن تا روح متزگرد و جانم روح و ریحان
 یاد

یابد دیده روشن گردد و سخن نادر گلشن نسیم جان بخش بورد و نغمه روح پرور منتشر شود
قسم بآن روی و خوی جمال قدم که هیچ و صفتی جز عبد البهاء نخواهم و هیچ نعتی جز رقیب البهاء نجویم

خاک آستانم و ادلی پاسبان باین منتخرو تمبا هم و شتر و تنهای پس ایدوست
زبان و بعبودیت محض ابن عبد دررگاه جمال ہی یک قصیده ساز و با هنگ چناب
و دف ملکوت ابی بنواز ع ر ع ~~منازعه~~

بواسطه جناب آقا میرزا عیاض الله علیه بهاء الله الاهی اصفهان جناب میرزا آقا
صهر یک رحمانی آقا شیخ سلمان علیه بهاء الله الاهی

ای بنده حق نامه شمار سید و از صعود حضرت اخوان صفائیه تا اثر حاصل گردید
زیرا آن روح مجرد ایام خویش را وقف نشر نفعات الله نمود و می آرام نگرفت نفسی رحمت
نیافت خدمات فائده از او صدور یافت لذا ذکر می مفصل از ایشان شد و زیارتی
مکمل از برای سلطان الشهداء و محبوب الشهداء و جناب وزیر و حضرت اخوان صفاء قوم
گردید و ارسال نزد خوانین شد ترجمه حال ایشان که بقلم خود در روزنامه خودشان نگاشته اند
ارسال دارید از الطاف الکی امیدوارم که والد ماجد و والدۀ محترمه شمارا بجز عضو و غفران

خطایات تصحیح

فراید بجناب حاجی عبد الغفار تحت برسانید و بگوئید عبد البهاء فرصت تحریر یک سطر دارد
 با وجود این چگونه تفسیر آیات پردازد مختصر نیست که مدلول آیه مبارکه اینست که نارجمیم
 بشره را یعنی روی را اگر گون بنماید تر و تازگی نیکدارد سوخته و بدرنگ بنماید یعنی نیران اعراض
 و انکار روی انسان را میسوزاند و تعرف المجرمون بسیار هم میگردد لطافت و بشارت و
 نظارت و نور ایمان نیکدارد چنانچه در آیه دیگر میفرماید و وجه علیها غیره برصها قره میفرماید
 در یوم قیامت بر بعضی وجه خبار می نشیند و موکلین این نار که نفوس مستحقه را
 در آتش اندازد در یوم قیامت کبری ۱۹ نفرند و آن ۱۹ نفر ملائکه عذابند و عده این نوزده
 ملائکه عذاب نظیر عده ملائکه رحمتند و خازن جنت رضوان که حروف جنت بجناب حاجی
 میرزا حسین و ملا رمضان نهایت محبت و مهربانی از قبل من ابلاغ دار و اما تاریخ حضرت
 پیک رحمانی حالات او را در اصفهان و در شیراز تحقیق بنا که چه روشی و سلوکی داشت و از
 کجا بود و در چه زمان مؤمن و موقن گشت و در چه سال پیک رحمانی شد و مدت حیات چگونه قاصد
 این بود این تفصیل را تحقیق بنا بعد بنویس اما خیلی دقت کن که خسوز و آندند اشتباه
 از الطاف الهی میجویم که بازماندگان حضرت شیخ را مورد الطاف بیابان نماید و اما اعضا
 محفل روحانی باید انتخاب تعیین شود اجاب هر کسی را که موافق می بینند انتخاب نمایند خواه

پیر خواه جوان خواه توانگر و خواه بیرو سامان و اسلام و علیکم البیاء الابی عبد البیاء

عباس ۲ آب ۱۹۱۹

این کتب در کتابخانه
میرزا محمد تقی

ای صهر حضرت پیک ابد افرخت یک کلمه تحریر دارم با وجود این نامه مفصل مرقوم و فاء عبد البیاء عباس
بواسطه فضل روحانی اصفهان جناب میرزا ماشوم علیه بیا، آت

قریه چادگان فریدن جناب سینقلی خان سرمنگ جناب بهادلیخان با اولاد امجاد آت

قلینان و محمد قلینان جناب ارباب بهمن فارسی قریه پوده سمیرم جناب میر علی محمد خان

قریه طالنجوچه جناب میرزا عبدالکریم جناب احمد آقای معلم جناب میرزا ابراهیم خان قریه

سازگان فریدن جناب لهراسب خان قریه خوش رجناب مظفرخان قریه چال

چهارمحل جناب حیدرقلی خان کلپایگان جناب مصطفی خان قریه قمشه دالی غلامرضا

آفایده آقا حسین محمد علی استاد ابراهیم درویش خداداد قریه اسفرجان کربلای ماشوم

درویش عوض قریه هوسنجان غلامحسن آت آت فاطمه جناب طاهر آت آت

روحانیه قریه قشقالی جناب سروعلی جناب نوروزعلی قریه قهون سمیرم جناب نب

رناقلی جناب میرزا اسحق جناب عباسقلی سلطان قریه شریف آباد لجنان سید نورالدین

سید جدال سید علی کربلای مرتضی سید مسطقی سید عبد الحمید کربلای خلیل سید ابوالحسن

قریه آه نو سمیرم سلطان باقر کر بلای حسین حاجی آقا نایب عبدالله قریه ریز درویش حسن
 درویش نوران محمد جواد محمد رحیم قریه سده لنجان آقا سید غفور آقا سید مصطفی
 سید جواد استاد عباسعلی کر بلای کریم مد یقلی جناب آقا سید عبدالغنی برات علی کر بلای
 عبدالوهاب آقا سید عبدالباقی قریه چال جناب حیدر قلینجان قریه جم کردن جناب
 اسد الله که خدا جناب نعمت الله جناب حاجی اسمعیل جناب مهدی علی محمد جناب حیدر
 جناب جلیل آقا قریه کله سفلی مشهدی ماسم قریه باغ بادران سید محبتی قریه بن جناب
 میرزا باقر حکیم قریه سعید آباد لنجان جناب حاجی منیر محمود جناب میرزا رضا جناب آقا محمد
 جناب میرزا مرتضی جناب ملا حسنعلی کر چکانی قریه سامان جناب نسیان جناب اسکندر
 قریه چادگان جناب سید مادی جناب میرزا محمد علی منشی جناب محمد امین اجودان جناب
 محمد قلینجان علام رضا مشهدی محمد جناب الله قلینجان جناب قلینجان محمد باقر دم کمری میرزا
 ابوالفتح منشی جناب لهراسب نادر کالی جناب میرزا محمود صدر جناب جلال خان جناب
 استاد باقر بنا علام رضا فروشانی خانه میرزای نخستبازی جناب اسکندر خان ضعیف الدوله
 جناب میرزا جعفر منشی جناب مد یقلی اردلی مشهدی آباد علوی حاجی عباس سلیمان خنجر آباد
 علی ولد حسن میرزا نصر الله استاد عبدالحق عمایه آه و سایر اجا قریه قلعه سفید جناب
 میرزا امرا الله

میرزا امیرانہ جناب شیخ جوادی ریزی جناب آقا محمد یزدی قرینہ بروجن چہار محل جناب میرزا
 مدیخان میرزا محمود خان جناب حاجی میرزا میرزا خلیل منشی خداکرم میرزا علی اکبر میرزا محمود
 جناب محمد حسین جناب آقا محمد حسین ارباب شیرلانی و جناب انصاریار علیہم السلام

الاسبی

۱۵۶

ہوائے

خط کاغذ و پتہ مبارک

الہی الی کاک احمد بارفقت رایہ فردا بنک واریت الکل آیتہ رحمانیک و ہدیت
 ہولاء النفوس الی الماء المعین و عین التسنیم فی ریاض ربانیک رب کاک الشکر بانور
 الالبصار و الہمت الاسرار و اسمعت الاذان و التیت کلمہ الہدی علی قلوب الابرار
 فاقبلوا الیک بصد شروح و قلب مجذوب و روح مستغرق فی بچار رحمتک و نفوس
 مستبشرة بآیات و حدایتک رب ثبت اقدامہم علی ہذا الصراط و وثق قلوبہم باسراء الہدایت
 و ایدہم بچہود لم یروا فی نشر النجات و اصرہم من الامتحان و احنظہم من الکررات و جعل
 لہم سبیلًا قویًا مہودًا الی ملکوت السموات انک انت الکریم انک انت العظیم
 انک انت الرحمن الرحیم ای باران ہریان عبد البہاء چندی بود چون باد یہ پیا بودم و آواز
 کدو سترادین چچ مسمی آرام نیانتم و بیج شس سرہ سامان نسبتہم محرم ہر محفل شدم و در ہر

مجمعی در آمد و در هر انجمنی فریاد نمود و بملکوت اسی بشارت دادم تا گوران بجا گردند و گران
 شنوا شوند و لیکن عزیز گردند گران پی بدلیل برند بیوایان بانوا شوند محرومان محرم راز
 گردند عزیزان شرفیان شوند نو میدان امید وار گردند سه سالست که در قبضه آرام ندارم آنچه
 نه نقیض و غایت جمال مبارک افواج تا یکه مانند امواج پی در پی رسید و جنود ملا اعلی نصرت
 نمود صیت امر آتیه جمیع مسامح رسید و ذکر الهی در جمیع مجامع انتشار یافت بد غیبی و قوه
 معنوی تنهی پاک در آن کشت زار افتاد و سبحان رحمت الهی امطار یسانی مبدول شد
 و شمس حقیقت ضیا و حرارت بخشید حال عبد البهائم در نهایت خاکری جبین بر زمین
 تضرع و زاری نماید که آن کشت الهی بعون و غایت دهقان آسمانی سرعت انبات گردد
 و آثار باره اش آثار احاطه کند سبحان الله اهل باختر با وجود دوری بیدار گشتند و بیایان
 ایران هنوز بنواب غفلت گرفتار آنان فریاد بجاء، الاهی زدند ایرانیان و بزرگان
 ایشان این المذاذ و این المناس بر آوردند شمس حقیقت از افق ایران طالع شد ولی ایرانیان
 در جستجوی چراغی هستند ابر فیضان بر ایران فیضان نمود ولی ایرانیان در پی قطره دوان
 این چه بلاست است این چه بلاست انالی غرب چون نام شرق برند سجده نمایند ولی
 شرقیان را نهایت آمال که قدمی در راه غریبان ننهند و پیروی آنان نکنند تا ترقی نمایند کس
 مملو

مظهور گردد ملت مندرسه تازه گی و وجود یابد ایسات ایسات این درختان کهن پوسید
دیگر ثمری نبخشد بلکه این نهالان بیمال تر و تازه ایران عنقریب در جو یار حقیقت نشو و نما یابد
و گل و شکوفه فرمایند و برگ و بار دهند و بر آنچه طبیعت الهیه جهان را مظهر نمایند و شام
اهل غیر را معجز کنند زیرا سلطان گل در گشایش ایران رخ بر افروخت و رسم تا جگه از کی
در گلزار پاریسی اجری فرمود اول بلبلان ایران آشفته آن گل شکفته گشتند و آنگاه ملاط
بند نمودند و جانثالی کردند و تبر با نخاد عشق الهی شتافتند از فیض عظیم رب جلیل
امید چنانست که آن نفوس مبارکه در ارض صاد و حوالی آن چنان حرکتی مردانه و جنبشی فرزانه
بجای حکمت در خدمت امر الله نمایند که جمیع آفاق آن کشور منور گردد بیازماندگان یک
رحمانی حضرت سلمان معاونت و نگهداری لازم و حلیم البهائم الابهی عبد البهائم عباس
تبرند

هوا

بواسطه مریم سلطان حبیبه یک رحمانی شیخ سلمان امه الله فاطمه سلطان امه الله
حبیبه سلطان امه الله فاطمه امه الله نور جان بکم امه الله عمه امه الله گوهر سلطان
امه الله خدیجه سلطان امه الله بهیه سلطان امه الله مریم بکم امه الله رباه سلطان
امه الله ام لبانی امه الله عطیه خانم علییه بیبا ان الابهی

آقا محمد جواد و آقا محمد رحیم را از قبل این شاق نسبت ابدی عیالیه ابی ابراهیم دارند از سد ماتیکه
در سبیل الهی کشیده اند بسیار متاثریم ولی ای شایسته اگر دو مرتبه اخراج کردند ما را چهار مرتبه سزای
کردند گمانی بجای مبارک نموده اید این مورد شکرانه است که بچنین فیض رحمانی و نبوت
آسمانی موافق شده اید و علیک البیاء الابهی ع ع - ^ص ^ب ^د ^ر ^د

هو الله

اسفهان بواسطه آقا ماسم نجالی جناب سید محمد جواد جناب فتح الله جناب صادق جناب
جلال جناب سید ماسم جناب محمد علی ن جناب عطا جناب سید اسد الله جناب
سید زین العابدین جناب علی نقی خان جناب جعفر جناب علی خان جناب سید نقی جناب سید
بغدادی جناب علی اکبر خان ف جناب داراب جناب عبدالله ایضا جناب عبدالله خان
جناب مهدی جعفران جناب محمد جواد جناب ابوالقاسم جناب سید محمد جناب سیف
جناب عبدالحسین جناب تقویدار جناب محمد چا پار جناب
یوسف جناب مصطفی جناب سید محمد جناب
حاجی حیدرن جناب حاجی کلعلی ن جناب سید الله
جناب استاد صدیقی علیهم بیا الله الابهی

خط کتابت حضرت امام رضا علیه السلام

ای ایران کنی هر چند نامه های متعدده در این مدت دیده با جایی قدیمه و جدیده نگاشته شد
ولی نامه تازه وارد و اسما، آن سروران کشور محبت الله در آن مذکور از قرائت آن اسما
حالتی دست داد که زمام از دست رفت بی اختیار بدگر ابرار مشغول شدم تا شوق و شغف
این قلب پرتوی بر جهان دل و جان آزادگان زند و شرق و غرب روشن گردد اگر بدانید
که چه شوره شعفی الان باطلای این نامه پرداختم البته از وجد و طرب در قیص جبه گنجید
ارواح پرواز آید جانها هدم راز گردد و دلها بسرور ابدی دمسار شود این نیست
بگزار فضل و احسان حضرت یزدان و علیکم التحیه و التهنئه الی الی ایدیه و لاء العباد
علی رفع رایة المیشاق و اعلاء کلمتک فی الآفاق و اغفر یاری احمیل بعدک عباده
الذی شرب کأس البأساء و الغراء فی سبیلک و ابتلی باضطهاد المبعضین من اعدائک
و قرحوه کأس العذاب و زجره و اشد العقاب حتی عرج الیک و وفد بیا بک
بتسلا الیک ساجد امین یدیک رب انزله نزلًا مبارکًا و قدر له کل خیر فی ملکوتک

الاعلیٰ انک انت الکریم المقدر الوهاب

ع ع
مستند

بواسطه جناب آقا میرزا جلال و بناب میرزا ماشم صهر پیک رحمانی جناب حاجی میرزا اصا
 جناب میرزا محمد علی جناب میرزا عبدالحسین مخمر جناب میرزا عبدالحسین اردستانی جناب
 سیف الداگرین جناب میرزا فتح آند خان جناب میرزا عبداتنه خان جناب غلامحسین میرزا
 جناب آقا سید برکات جناب میرزا اعطا جناب میرزا عبداتنه خان شرف جناب میرزا
 محمد خان نایبی جناب استاد ابوالقاسم جناب میرزا جعفر جناب میرزا باقر خان جناب
 سید اسداتنه جناب سید ماشم جناب آقا سید مادی جناب میرزا عبدالحسین جناب
 محمد جواد بناب آقا سید مهدی جناب آقا سید اسمعیل خیاط جناب امین اتنه جناب صیاد
 جناب میرزا اسداتنه جناب آقا محمد مهدی علیم بابا اتنه الاپی

ایما المقربون ایما المنجوبون ایما المستعلون بارحمة الله فیهذا الیوم المشهود الحمد لله
 و صون و عنایت حضرت احدیت ارض صا و بفتحات قدس آباد شد بعد از سکون بجزکت آمد
 و بعد از خمود شعله بر افروخت بهشت برین گشت و جلوه گاه صور عالین اجا هر یک جای
 تاه یافتند و السیاب ان در شتافتند آبنگ تقدیس مرتفع شد و الوار تو مید لار مع گشت

مطرب الهی با چاک و دلف و فی نعمه‌ای و هی چنان بنواخت که مباحک روحانی را بوجد و طرب
 انداخت نیم ارض ساد مسکبار است و رانحه محبت الله از آن گلشن فشر در این دیار سکر
 کنبه خدا که در چنین عصری چنین نصیری موفقی و موفد گردیدید تا که یاران و فائید و سزاوار خدا
 غمغریب چنان و لوله‌ای در آفاق افتد که نور اشراق از قلوب عشاق بدم و ناقوس آفاق فریاد
 یابا، الابی برآرد و کوس شرق و غرب نعمه یار تی الا علی گوید جهان جهان دیگر گردد و کیهان
 کیهان دیگر شود روی زمین بهشت برین گردد و توده غیر اجنت ابی شود بهر این از
 ملکوت جلیل جلوه نماید و طاوس عتین شهر تقدیس گشاید امراتد مرتفع شود و رایت یابا
 الابی بلند گردد از جمیع آفاق نعمه یابشری بعنان آسمان رسد و از شرق و غرب بانک یا طولی خیزد
 بناکک یفرح المؤمنون و یخزن انما سرون و یقیض وجوه و تسود وجوه ان یداعنی معلوم
 و وعد غیر کذب و علیکم التحیه و التثناء ع ع سوره

اصفهان جناب میرزا ماشم صهر حضرت شیخ بزرگوار علیه بآء الله الابه

هو الله

۱۶۱

ای ثابت بر پیمان نامه شما وصول یافت و بزرع و فرغ از فراق معلوم گردید این نامه
 و همان از جمیع آفاق بلند است ولی عبد البهائم با قلم یوسف کنعان سفر نموده انشاء الله بعد
 از رجوع

نظارت حضرت جناب

از جمع این آرزو و حصول خواهد یافت از خبر الهاب نار محبت الله در انصاف نهایت
روح و روحان حاصل گردید امیدوارم که همواره بتائیدات الهیه بشر نفحات رحمانیه و
اعلاء کلمه ربانیه مشغول و مألوف باشد و حلیک الباء الابهی ع ع ع

نخست آباد بواسطه آقا میرزا ماشم محمد جعفر صباغ قنبر علی حاجی اخوند شهید
حاجی عبدالکریم آقا علی حسن حسن محمد آقا علی مشهدی زینا آقا میرزا اولاد مشهدی جعفر
آقا میرزا آقا بکم خانم و اعظمه عیال مرحوم کر بلائی محمد علی ریزی گوهر بکم منصور خانم مریم
سلطان ربابه سلطان خانم کوچک عیال مرحوم آقا محمد حسن شهید

هو الله

۱۶۲

ای یاران روحانی و اما، رحمان این خاکدان فانی جندان نادانرا سراوار و این گلشن
ظلمانی طیور ترابیر الابق بیل معانی آشیان گلشن الهی است و مرغان اوج عزت رالان
و مکان ملکوت رحمانی یخزدان چون نظر آرایش این عالم فانی نمایند گمان آسایش کنند
و در آرایش افتد منجذب نخل و سایه گردند و از ذی نخل خافل مانند زیر آسمان ناسوت
نخل زائل ملکوتست و عالم ارضی اثری از عالم آسمانی سبحان الله شیفته قطره گردند
و از دریای محیطی بهره شوند و مشتاقانده گردند و از شمس حقیقت بی نصیب مانند دل

نکات در آیه مبارکه

بحیاطه دنیوی بنده و از رندگانی سرمدی بگذرند بآب و گل پردازند و از جهان جان و دل حال
 مانند وصیای و تعالیم الهیه انانرا از شون فایده بیزار کند و از جهان تار یک و تنگ فرا
 دهد و بعالم انوار رساند ملاحظه در جمیع طوائف و ملل و قبائل و دول نمایند که کل مانند
 موران در تحت اطلاق تراب لانه و آشیانه نمایند و آذوقه ای اندوخته کنند بقته بارانی
 آید و سیلی بریزد و خانه و لانه و آشیانه و آذوقه جمیع از میدان برد و محو و نابود کند نیست
 مثل اهل دنیا چنانکه واضح و آشکار مشاهده مینمایند ملاحظه در ایران و مجلسیان نمایند که در
 قلیله چه طوفانی و چه انقلابی ظاهر و عیان شد با وجود این باز خافلان و جاہلان و بخردان
 دل باین دنیا بندند و بفکر کم و بیش افتند از اقبال بوجد و طرب آیند و از او بار محزون و دلخون
 شوند الا انهم فی خسران مبین پس عاشقان جمال رحمن و شاقان انوار طلعت یزدان را
 لایق و سراوار چنانست که در جمیع شون از این خلق ممتاز باشند و محرم راز و نیاز گردند
 جمیع کائنات را بطلخ خویش آرند در جهان دیگر پرواز کنند و در عالمی

دیگر سیر و تماشا نمایند آیات الهی گردند و روایات ملا علی

شوند مرغان چنستان حقیقت گردند و در گلستان حدیث و آیه

بایع اسحان تسبیح و تقدیس می توانا پردازند و علیکم السلام، الایسی ع ع

بواسطه جناب آقا میرزا ماشم اصفهان جناب میرزا مسیح خ جناب ^{بن} ^{حالی} ^{رو} جناب علی اکبر جناب عباسقلی جناب میرزا عبدالحسین جناب میرزا علی جناب
میرزا عطاء الله علیه السلام بآئمه الابهی

هو الله

۱۴۳

ای باران من از خداوند ذوالمنن چنین آرزو نمایم و عجز و زاری کنم و ناله و بهر ار
نمایم که آن نفوس مبارکه را موقوف بر رضای مبارک نماید و آنچه سبب سرور معنوی فر
الهدیت فائز فرماید هر یک را در اقی هستی ساره روشنی کند و هر که امر از این ^{جنت}
ابی درخت باروری نماید و شگوه و ثمری بخشد رشحات سحاب غایت احمد تدریضا
قلوب را شبنم است و فیض ابدی حضرت احدیت مانند طعام و نم چون ^{خسین است}
عاقبت موهبت نور مبین است در آغاز هر چند زحمت و مشقت و آزار است و سها
کین ^{کل} از نفوس بی دین در پرواز آما انجام ایام سرور و جود است بلکه نور علی نور است اگر
چنانچه ملاحظه نماید در این اوقات اتق و جود بعامی تاریک پنهان و مستور است یقین
بدانید که عنقریب مشرق نورانی از این ابرهای کثیف ظلمانی پاک گردد و چنان صفا و لطافت
و روشنایی بنماید که آفاق نورانی گردد پس خزان و کدورت را بکنار نیند و بشارت

خطایب اصفهان و تبریز

مونس و اهدم شود و علیکم التحیة و الشاه ع ع سائده

بقمان بواسطه جناب خان و میرزا امامت منوب حضرت سلمان قیصر میرزا عبدالمجید خان
میرزا رحمت الله خان میرزا محمود دده کردی شریف آباد جناب سید ابوالقاسم

جناب سید خلیل جناب سید احمد جناب سید محمود جناب سید علی جناب سید مصطفی
جناب سید ابراهیم جناب سید جواد جناب سید عبدالوهاب جناب سید اسد الله
جناب سید میرزا جناب سید نورالدین جناب کربلای مرتضی جناب کربلای عبدالرحمن
جناب کربلای عبدالخلیل جناب مشهدی صادق جناب مشهدی عباس حکیم جناب استاد حسین
جناب آقا علی جناب میرزا احمد

سده جناب سید عبدالغنی جناب کربلای عبدالوهاب جناب میرزا ابراهیم جناب
جلال آقا جناب امین الله جناب حیدر علی جناب اسماعیل جناب غلامحسین
آقا رحمن شیرین جان فاطمه بکم کو کب بکم خاتون جان ام لیلی فاطمه خانم فاطمه سلطان
سکینه سلطان بکم خانم

هو الله

بجائک اللهم ایلی انک لتعلم ذلی واقصاری و تری خطرامی و اضطرابی و تسمع خبئی و ابی
و خبئی

جناب آقا مشدی حسن جناب حاجی نوروز جناب حاجی محمد علیم بہاء اللہ الاسبی

رینجان جناب جواد جناب محمد رحیم جناب درویش عبد اللہ جناب درویش حسین علی

جناب میرزا محمد جناب کر بلائی فتح اللہ علیم بہاء اللہ الاسبی جناب سلطان باقرہ نوس

جناب میرزا عبد المظفر تانچہ جناب آقا حسین علی کرچکانی علیم بہاء اللہ الاسبی

ص جناب ضیاء اللہ جناب میرزا اہدیت اللہ جناب او انس عکاسی جناب او انس

من اہل جلفا جناب آقا سید اسمعیل خیاط جناب میرزا آقا جناب عبد الحسین جناب میرزا

عبد الجواد معلم علیم بہاء اللہ الاسبی

ہو الاسبی

۱۶۵

ای اجنبی الہی و یاران عبد البہاء جناب ماٹم تحریری با فصاحت تقریر و ابداع تعبیر ارسال نمودند

و چون گوئیم کتاب ابرار بود اسما، احرار و اخبار در آن مذکور از قرأت آن نہایت روح

و در بیان حاصل گشت زیر نقشہ بود کہ از کتاب حلین حکایت میکرد چہ کہ اسما، مقبرین در آن

مسطور و در حاتم نامہ خواہش نگارش مکاتیب بچہ آن یاران الہی نمودہ بود مشاغل ذہنیہ و

شواغل عظیمہ و امور متفرقہ و ورود اوراق غیر متناہیہ از شرق و غرب مانع و حاصل کہ بہر

یک از یاران منفرد امر قوم گردد لہذا مجبوراً مجتمعاً مرقوم میشود ای یاران روحانی عبد

احدثه کل در ملکوت ابی وساحت کبریا، مذکورید و در انجمن عالم بالا معروف و مشهور و در
 این مستغرق برفق و قافا موجود هر یک از ملکوت غیب نشوری از فیض در قلب و طغرائی از
 موهبت کبری در صدر پر تو عنایت بر سر دارید و خلعت هدایت در بر مورد الطاف بی پایند
 و مضبوط ملائکه رحمت بیکران نظر عنایت شامل است و فیض حضرت احدیت کامل سگرا
 این نعم حلیله و الطاف خفیه همواره بتربیل آیات توحید پردازید و بابدع احسان ترانه عاشقانه
 بنواید و فریادی ششاقانه بر آید از بلا و محن طول نگرید و از شامت اغیار انگبار نشوید
 زیرا در سبیل محبت جمال ابی بلاء رحمت کبری است و جناب موهبت عظمی تالان و تاراج
 نایب و خراج است و زندان و زنجیر ایوان و سیر فلک آیر سهم و سنان هر هم دل و جان است
 و تم قائل در یاق و درمان عاشق مجازی گفته هیچ صبر خفته یا خندان نیافت هیچ شامم با سرو
 سامان نیافت گردد آتش رفت باید چون خلیل و رچه بچی میکنی خونم سبیل و رچه یوسف چاه
 زندانم کنی و زرقم عیسی بریم کنی سرگردانم نگر دم از تو من به فرمان تو دارم جان و سر
 این صفت عاشقان و سمت مشتاقان است باری امید از فیض الهی و موهبت ربانیه چنین است
 که از شدائد بلیاء و اعظم زبایا، نارحبه اند در قلوب افروخته تر گردد و انوار حقیقت روشن تر
 شود چنان جلوه داده و فانی روحانیاں شود و هر یک جان و دل بگفت گیریم و نثار راه یازد بران

بواسطه آقا میرزا ماشم حسین خان حسن خان مدیحان میرزا امین آتہ آقا کمال نعمت آتہ
جیب آتہ عطا خان میرزا ابوالفضل اطفال جناب ماشم علیہم بہاء آتہ الابی

ہوا آتہ

۱۶۷

ای تو میزدستان حمد خدارا کہ در امتحان حسن استعداد و قابلیت ظاہر و عیان نمودید
اطفال بہائی باید در تحصیل علوم و فنون از سایر اطفال ممتاز باشند زیرا مشمول نظر عنایتند آنچه
اطفال دیگر در مدت یکسال تحصیل نمایند تازہ نہالان جنت عرفان کو دکان بہائی باید در مدت یکسال
تحصیل کنند آرزوی دل و جان عبدالبہای ہریان این است کہ نور سیدگان بہائی ہر یک
در علم و عرفان شہیر آفاق گردند و بہتہ نہایت ہمت و سعی و غیرت در تحصیل علوم و فنون
نہند

نمود و علیکم البہاء الابی ع ع س ب د تہ

اصفہان جناب آقا میرزا ماشم علیہ بہاء آتہ الابی

ہوا آتہ

۱۶۸

ای یادگار پیک الہی نزد من بسیار مقرب آئی فراموش نشوی و ہمچنین جمیع بستگان
حضرت سلمان در حق شما دعا نمایم و غایت طلبیم و امیدم چنانست کہ اندک و نفعی حاصل
گردد البتہ بیچوہ تصور نشود و علیک البہاء الابی عبدالبہاء عباس
منابری

خط کاتب اخصا در ہریان

خط کاتب اخصا بہارک